

[Mølgaard.]

at sådanne voldgiftsregler, som parterne fornyede fra tid til anden, voldgiftsregler, der var den integrerede del af overenskomsterne, som de naturligt må være, al den stund overenskomsternes værdi først er fastlagt, når der også er nogle spilleregler om, hvad der sker, hvis man overtræder disse overenskomster, egentlig kun ville appellere til en større portion ansvarlighed, en større portion respekt for systemet, fordi parterne i endnu højere grad ville føle, at det her var deres eget system.

Særdomstolsbetragtningen stiller jeg mig skeptisk over for, men jeg føler, at der er andre grunde til at støtte dette lovforslag. Jeg tror i øvrigt, at enhver appel om ro på arbejdsmarkedet, enhver appel om ansvarlighed, ledsaget af politiske trusler om, at kan I ikke selv finde ud af det, så ordner vi politikere sagen, er en oplagt appel til uansvarlighed på arbejdsmarkedet, en oplagt ødelæggende foranstaltning, for at arbejdsmarkedet kan finde de løsninger, som det har brug for. Det, synes jeg, har relevans for denne sag, såvel som det i øvrigt har relevans for den politiske situation i øjeblikket.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Freddy Madsen*) (DKP):

Jeg finder det rimeligt at takke for den store tilslutning, der nys blev givet udtryk for, men ellers er det jo rigtigt, at vi må konstatere, at der er en meget massiv modstand her i tinget imod dette udmærkede lovforslag.

Det anfægter os nu ikke så meget, for som vores partis ordfører i denne sag har gjort opmærksom på, er det også i denne sag afgørende for os, at meget brede kredse i arbejderbevægelsen, også rækkende langt ud over den tilslutning, vort parti har, har den opfattelse, at denne arbejdsret er en klasse-domstol, og at den bør fjernes.

Det er rigtigt, som hr. Mølgaard har gjort opmærksom på det, at vi her har hørt skræmmetoner om, at hvis man ophæver denne lov, så bliver det det rene anarki på arbejdsmarkedet. Jeg tror, at enhver af de ordførere, der fremfører denne påstand, udmærket ved, at det gør der ikke. Det er muligt parterne imellem at gennemføre sådanne bestemmelser, indføje det i overenskomsterne, at man vil være i stand til at klare disse problemer

selv. Jeg forstår slet ikke hr. Aage Frandsens betæneligheder, hvis man i øvrigt er enig i — og det forstod jeg at man var — at der er tale om en klassesdomstol, og at den er uheldig i sin virkemåde og i sit indhold. Der findes ikke en sag, som ikke kunne afgøres ved en almindelig faglig voldgift, hvis parterne er enige om det, men det har den store fordel, at man her selv beslutter, selv vælger det system, som man vil bruge i den givne situation.

Det, der er det helt afgørende — og her er der en analogi også til det forslag, vi har haft om at ophæve forligsmandsloven — er, at på alle disse områder mener vi det er en reminiscens fra fortiden, at det er statsmagten, der skal blande sig i disse forhold. Betænelighederne med hensyn til arbejderne og arbejderklassen tror jeg ikke man behøver tage så tungt. Jeg er helt overbevist om, at arbejderbevægelsen i den nuværende situation er stærk nok til at magte disse problemer, og ved at frigøre sig fra det faglige juristeri ville den bedre være i stand til at løse sine opgaver.

Det er jo rigtigt, at der findes områder, som er særlig slemme i denne arbejdsretsløvgivning. Det drejer sig naturligvis først og fremmest om bødesystemet, der også her er en reminiscens fra tidligere tider, hvor tyendet kunne idømmes bøder, hvis ikke de opførte sig, som herskabet ønskede. Det er faktisk det, man har videreført. Og det er jo typisk, at Danmark så at sige er det eneste land, som opretholder dette bødesystem, i hvert fald i den form, som vi har her. Der findes andre former, f.eks. i Sverige, hvor det er således, at det faktisk næsten aldrig tages i anvendelse. Det er først og fremmest bødesystemet, som man med rette vender skytset imod også ude på arbejdspladserne, men vi mener altså, at man kunne undvære hele domstolen, og at man var i stand til at regulere disse ting på en anden måde.

Hr. Adam Møller siger bombastisk, at der ikke er brug for at afskaffe denne arbejdsret, det, der er brug for, er helt andre forholdsregler. Det kunne da være meget rart at få at vide, hvad det er for nogle forholdsregler, de konservative har i tankerne. Man kan da ikke bare slynge sådan noget ud uden også at give en forklaring på, hvad det er, man ønsker i stedet.